

Het kennen van Gods Woord

“... opdat wij ... een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt” (Heb. 6:18).

Als we de Bijbel in onze handen houden, hebben we Gods Woord in handen, Zijn “logos”, dat wat Hij wil zeggen en alles wat Hij in wezen te zeggen heeft. Het is Gods ene boodschap. Die boodschap is zoiets groots, dat er vele woorden, ja, alle Bijbelboeken voor nodig zijn om die weer te geven. Toch is zij ook terug te brengen tot een paar zinnen, misschien zelfs tot een paar woorden. In wezen is Gods boodschap deze: Jezus, Mijn Zoon, de Christus. Kennen we Gods Woord? Kennen we de relatie van elk Bijbelboek tot Gods “logos”? Lezen we de Bijbel in relatie tot dat ene wat God wil overbrengen? Waarom hebben we, bijvoorbeeld, Obadja? Wat staat er eigenlijk in Nahum? We weten vast wel wat mooie teksten in Ezechiël te vinden, maar wat is Gods allesomvattende boodschap in dat boek? Hoe vatten we het samen? Of is dat te hoog gegrepen? Hebben we daar theologen voor nodig? Nee, zeker niet. Stel dat u een brief krijgt van een goede vriend uit een ver land. U werpt een blik op de brief en leest ergens de zinsnede: “Nu kom ik nooit meer naar Nederland.” “Ach,” denkt u, “dat is nou jammer.” Tot uw grote verbazing belt deze vriend u een maand later vanaf Schiphol op: “Ik schreef toch dat, als ik niets meer van je zou horen, ik ervan uit mocht gaan dat ik bij je kon logeren?” “Maar je schreef toch dat je nooit meer naar Nederland zou komen?” “Nee, dan heb je mijn brief niet goed gelezen! Ik schreef dat, toen ik werd ontslagen, mijn eerste gedachte was: ‘Nu kom ik nooit meer naar Nederland.’ Maar heb je de rest dan niet gelezen? Mijn visum werd niet meer verlengd, omdat ik die op basis van die baan gekregen had. Dus ik moest wel terug naar Nederland!” Dat gebeurt er geestelijk als we op die manier de Bijbel lezen: hier een vers, daar een vers. We hebben geen idee van Gods plan, van wat er in Zijn hart leeft, waar Hij mee bezig is.

Het overdenken van Gods Woord

We leren Gods Woord, Zijn boodschap in Christus Jezus, begrijpen door de Bijbel te overdenken met een eerbiedig, nederig hart. We zitten aan Zijn voeten. Hij spreekt; wij luisteren. We zijn niet druk bezig een mooie interpretatie op te stellen, te zoeken naar wat we “een persoonlijke toepassing” noemen, maar we stemmen ons hart op Hem af, dat wil zeggen, we zijn bereid om heel ons denken, doen en laten aan te passen aan wat God zegt. Het vereist

een andere houding dan die van de mensen tegen wie de Here Jezus moest zeggen: “Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen, en toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben” (Joh. 5:39,40). We leren Gods Woord begrijpen als we zijn als de Emmaüsgangers die zeiden: “Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?” (Luc. 24:32). De Here Jezus was begonnen bij Mozes en bij al de profeten en had hun uitgelegd wat in al de Schriften op Hem betrekking had (Luc. 24:27). Als de Here Zelf ons de Schriften opent, gaan we de grote lijn door de Bijbel ontdekken met betrekking tot Hem Zelf en dat zet ons hart in brand. Alles valt op zijn plaats. Alle puzzelstukjes van de Bijbel komen bij elkaar en vormen een schitterend portret van Hem die “het Woord Gods” genoemd wordt (Op. 19:13), de “afstraling van Gods heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen” (Heb. 1:3).

Toegegeven: daar is tijd voor nodig, veel lezen en gedegen studie. Veel hangt daarom af van de prioriteit die we aan het bestuderen van Gods Woord geven. Maar het kan niet voldoende benadrukt worden hoe belangrijk het is om Gods Woord goed te kennen. We worden misleid of we misleiden onszelf als we de Bijbel niet grondig kennen, niet alles in verband weten te brengen met Gods hoofdgedachte aangaande Zijn Zoon, de grote lijnen weten te trekken. We blijven de Bijbel anders altijd lezen met betrekking tot onszelf in plaats van tot de Here Jezus en dat is gevaarlijk. Het leidt tot geestelijke onvolwassenheid, wat ons tot een gemakkelijke prooi voor de vijand maakt en waardoor we persoonlijk en als gemeente ontsporen.

Mijn vrouw zei laatst dat ze dacht dat het bezig zijn met de grote lijnen in de Bijbel meer iets is voor broeders dan voor zusters, maar dat, toen ze wel de Bijbelboeken als geheel begon te bestuderen, ze iets van de rijkdom ontdekte die daarin ligt.

Meningsverschillen

Mijn vrouw merkte op hoe nodig het is om op die manier met Gods Woord bezig te zijn. Alles komt in het perspectief te staan van Gods eigen hoofdgedachte. Maar er zijn toch meningsverschillen onder de uitleggers? Ja, maar over de grote lijnen zullen ze het eens zijn. Een broeder die ons eens thuis bezocht, speurde in onze boekenkast en vroeg of we boeken hadden van George Whitefield. Ik wees hem een biografie over Whitefield aan en zei: “Kijk, ik heb Whitefield expres naast Wesley gezet.” De broeder was op de hoogte van het meningsverschil dat er tussen deze beide mannen van God uit de achttiende eeuw geweest was en zei: “Mooi, dan kunnen ze elkaar in balans

houden.” Dat was niet alleen fijnzinnige humor, maar bovendien een geestelijk diepzinnige opmerking. Whitefield en Wesley hadden grote waardering voor elkaar, juist omdat ze van elkaar wisten dat het hun eigenlijk alleen maar om Christus Jezus Zelf ging. Ze onderzochten de Schriften en wilden *wel* tot de Here Jezus komen om leven te hebben. En daardoor kwamen ze, uiteindelijk, tot elkaar.

H. d. J.